

Kommuneskatter. Derfor har vi valgt denne Fremgangsmaade. Man kunde selvfølgelig ogsaa gaa den Vej at dele Grundstigningsskylden mellem Stat og Kommune, saa at Staten fik f. Eks. $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{3}$ af den, og saa bruge det, Staten fik, til Nedsættelse af de indirekte Skatter, der hviler paa nogle af de vigtigste Livsfornødheder; men om man skal foretrække dette fremfor at lade det hele overgaa til Kommunerne, er vi selvfølgelig villige til at forhandle om.

Ved Lovforslagets I. Behandling udtalte *Indenrigsministeren* bl. a.: »hvorvel jeg er af den Opfattelse, at i samme Grad som man bliver i Stand til ved Vurderingerne at udskille samfundsskabte og arbejdsskabte Værdier fra hinanden ved Bedømmelsen af Værdistigningen, i samme Grad bør Samfundet have den Part, som tilkommer det: de samfundsskabte Værdier, saa mener jeg dog, at saa længe vi ikke besidder et skarpere Instrument til at angribe denne Opgave, saa længe vi med andre Ord kun i saa rudimentær Form er i Stand til at løse denne Opgave, saa længe vil jeg ikke kunne være med til at gaa saa vidt ad disse Veje, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller her ønsker at gaa.

Thi hvad er i Virkeligheden den korte Mening af den lange Tale? Det er jo ganske simpelt hen den, at man foreslaar Konfiskation af enhver Værdistigning, som er knyttet til Jord, og som Begrundelse derfor blot uden videre, uden nærmere Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde, ja, uden at besidde Instrumentet til at foretage en saadan Undersøgelse, betragter enhver saadan Værdistigning som samfundsskabt.« — Ministeren sluttede sin Omtale af dette og det foran under Nr. 67 opførte Lovforslag med at sige: - - »jeg har - - i ikke ringe Omfang Sympati for de Tanker, der ligger til Grund for disse Lovforslag. Nu vil det ærede Medlem maaske sige, at det kan være godt nok med det, men maa vi bede om at faa det omsat i Praksis. Dertil vil jeg sige, at det har jeg bestræbt mig for saa godt, som det har været muligt, men ganske vist altid indenfor det overkommeliges Rammer, ikke videre end, at der har været Mulighed for at naa frem. Og vi er naaet frem paa forskellige Omraader. Det er sket med Loven af 31. Marts 1926. - - - Det har givet sig Udtryk paa ny i afvigte Rigsdagssamling ved Fremsættelsen af Forslaget om Fritagelse for Ejendomsbeskatning for nye Bygninger.« *Venstres* Ordfører, Olav Olsen, sluttede sig til Ministerens Udtalelser, og de øvrige Parti-Ordførere udtalte sig om dette Lovforslag paa samme Maade som om det ovenfor under Nr. 67 opførte.